

Bilag 3. Center for Frivilligt Socialt Arbejdes ti gode råd til kommuner, som uddeler § 18-midler

19. november 2018

Center for Frivilligt Socialt Arbejde er selvejende institution under Børne- og Socialministeriet, som har til formål at styrke og udvikle frivilligt socialt arbejde i Danmark og indsamle og formidle viden om civilsamfundet. Centeret har udarbejdet en rådgivningsguide med 10 gode råd til ledere eller medarbejdere i kommunerne, som har ansvaret for kommunens uddelingen af § 18-midler til lokale frivillige sociale foreninger og initiativer.

I det følgende gengives de 10 råd:

1. Sæt dig ind i lovgivning og vejledning

§ 18 i Serviceloven giver udstrakt mulighed for kommunal selvbestemmelse. Kommunerne kan som udgangspunkt selv bestemme, hvordan midlerne skal deles ud, hvem der kan modtage dem, og hvad der prioriteres i ansøgningerne.

Det betyder, at der er stor forskel på, hvordan kommunerne håndterer § 18-midlerne, størrelsen på uddelte beløb, ansøgningsfrister og -skemaer, krav til regnskab og evaluering, kriterier og vurdering af ansøgninger.

Enkelte forhold ligger dog helt fast i loven:

Kommunerne skal uddele økonomiske støtte og samarbejde med det frivillige sociale arbejde

Det er kommunalbestyrelsen, som har det endelige ansvar for at beslutte, hvordan midlerne skal fordeles.

2. Skab klarhed om frister

Selvom kommuner har forskellige tilgange og praksis på området, er det vigtigt, at I er helt tydelige om, hvordan praksis er hos jer.

Sørg for at være helt tydelige om ansøgningsfrister, hvordan man skal søge og kommunens kriterier for at uddele §18-midler.

Kommunikér klart ud til potentielle modtagere – frivillige, foreninger og organisationer.

Sørg også for, at modtagerne kan finde information om § 18-midlerne på kommunens hjemmeside og brug evt. de sociale medier til at fortælle om frister og ansøgningsrunder.

3. Udpeg en fast kontaktperson i kommunen

CSU - Voksne og Udvikling

Bernstorffsgade 17
1577 København V

EAN nummer
5798009683052

Udpeg en fast kontaktperson i kommunen, som kan stå for at råde og vejlede frivillige og foreninger, når de skal søge § 18-midler.

Mange frivillige har kun lidt eller ingen erfaring med at søge puljer og midler. Derfor er det vigtigt, at I kan hjælpe dem på vej. Det skal være tydeligt, hvor man som ansøger kan henvende sig. Skriv tydelig kontaktoplysninger, mail- og telefonnummer på al jeres informationsmateriale om § 18-midlerne.

I flere kommuner er det et lokalt frivilligcenter, som rådgiver om § 18-midler og ansøgningsrunder. Det er dog vores erfaring, at det kan være svært helt at undvære en person i forvaltningen, som har et nøje kendskab til tildelingsprocessen.

Overvej om kommunens kontaktperson også skal rådgive foreningerne om andre muligheder for at søge økonomisk støtte - fx fra andre offentlige puljer, private fonde eller i det lokale erhvervsliv

4. Rådgiv om temaer og målgrupper for § 18-støtten

Hvis kommunalbestyrelsen (eller et relevant udvalg) beslutter, at § 18-midlerne skal prioritere et særligt emne eller sætte fokus på en særlig målgruppe, skal I selvfølgelig kommunikere dette ud til foreningerne.

Udover information har vi erfaring for, at foreningerne også kan have brug for hjælp til, hvordan netop deres formål kan vinkles i forhold til kommunens prioriteringer. Tilbyd derfor at holde et dialogmøde med de frivillige foreninger, hvor I drøfter, hvordan de kan tænke deres arbejde og aktiviteter ind i forhold til et politisk prioriteret tema eller målgruppe.

De fleste foreninger har mest brug for midler til drift af deres aktiviteter, og de tænker ikke nødvendigvis i innovation og idéudvikling. Det kræver tid og måske også støtte fra eksempelvis kommunen.

Overvej eventuelt om det er nødvendigt at tematisere hele §18-puljen. Det kan være hensigtsmæssigt at have midler til at støtte foreninger, der ikke arbejder inden for et fastlagt tema eller i forhold til en bestemt målgruppe.

5. Gør ikke forskel på foreninger

Gør ikke forskel på foreninger, der umiddelbart er ens i forhold til formål og aktiviteter.

Det betyder ikke, at I skal uddele de samme beløb til alle. Det betyder derimod, at I skal behandle alle foreninger fair.

Undgå at prioritere foreninger, I kender, eller som I i forvejen har et samarbejde med om aktiviteter. Det kan være en udfordring, hvis politikere i det udvalg, som deler midlerne ud, har særlige interesser eller mærkesager. Men gør gerne opmærksom på, at forskelsbehandlingen kan give problemer.

Hvis I beslutter, at en særlig type foreninger ikke kan søge og få andel i § 18-midlerne, så vær tydelige om det i jeres informations- og ansøgningsmateriale. Hav argumenterne i orden og henvis evt. til andre støttemuligheder for foreningerne.

6. Vær forsigtig med begrænsninger

Hvis I vælger, at der skal være særlige begrænsninger for, hvordan foreningerne må bruge de midler, som de modtager fra jer – så overvej det grundigt.

Der kan være mange gode grunde til, at I ikke vil støtte fx transport og forplejning, men nogle gange er det det eneste, der er brug for, når man driver et frivilligt initiativ eller en foreningsaktivitet. Det, at frivillige kan få dækket transport til aktiviteter, eller at der er en smule forplejning i forbindelse med en aktivitet, er en måde, I kan anerkende og påskønne frivilliges indsats. Andre gange kan det være helt fair, at en forening selv må finansiere fx forplejning i forbindelse med en udflugt eller lignende.

Uanset er det vigtigt, at I har gode og velovervejede argumenter for, hvad I støtter og ikke støtter, og at I tydeligt beskriver, hvad foreningerne kan søge støtte til, og hvad de ikke kan søge støtte til.

7. Overvej at inddrage frivillige i uddelingen af §18-midlerne

Selv om Servicelovens § 18 fastslår, at det er kommunalbestyrelsen, som uddeler midlerne, er der intet i vejen for, at frivillige og foreninger bidrager til arbejdet.

Nogle steder har foreningerne en rådgivende stemme i forhold til fordelinger. Andre steder er det et frivilligråd eller lignende, som udarbejder indstillinger, som kommunalbestyrelsen (eller relevant politisk udvalg) herefter godkender.

At inddrage frivillige og foreningslivet i uddelingen af §18 midlerne kan være med til at skabe ejerskab for puljen og engagement i samarbejdet. Samtidigt oplever foreningerne ofte, at fordelingen af midler er mere fair, når der har været gode drøftelser af prioritering af midlerne.

Flere steder er der gode erfaringer med, at et frivilligråd er med til at udarbejde retningslinjer og kriterier for puljen eller er med til at indstille initiativer til at modtage midler.

På folkeoplysningsområdet er der gode erfaringer med at inddrage idræts- og fritidsforeninger i fordelingen af folkeoplysningsmidler – og flere kommuner gør det allerede med stor succes.

I Syddjurs Kommune har frivilligrådet i flere år stået for indstillingerne til fordelingen af § 18-midlerne. Erfaringerne er positive og har skabt engagement og ejerskab for kommunens samarbejde med de frivillige sociale foreninger.

8. Når I får for mange ansøgninger

I nogle kommuner er det en udfordring, at foreningerne samlet søger om støtte for beløb, som overstiger puljens størrelse. Det kan skyldes, at der simpelthen er mange, der søger, eller at der søges om meget store beløb.

Hvis I ofte modtager ansøgninger med meget store og måske ind i mellem urealistiske høje beløb, så overvej at drøfte problemet med det lokale frivilligråd eller med foreningerne.

Giv foreningerne mulighed for at få indblik i jeres arbejde med at tildele bevillinger til de lokale foreninger. Det kan være med til at øge deres bevidsthed om, at hele foreningslivet skal tilgodeses med § 18-midler og føre til, at de enkelte foreninger fremover søger om mere realistiske beløb.

Når en kommune modtager mange ansøgninger er det grundlæggende en succeshistorie. Det betyder jo, at der er et stort frivilligt engagement og et rigt foreningsliv i jeres kommune og dermed også mange tilbud til kommunens borgere. De mange ansøgninger, projekter og aktiviteter kan også være en god grund til at bede kommunalpolitikere om at se på mulighederne for at øge de midler, kommunen afsætter til §18 uddeling.

Husk også at rådgive foreningerne om, hvordan de kan søge andre typer af støtte. Måske kan kommunen eller andre kommunale institutioner tilbyde lokaler til en forening, der søger midler til at få dækket husleje – eller måske kan I eller Frivilligcenteret hjælpe med mødelokaler, kontorartikler og print.

Det kan også være, at I kan rådgive foreningerne i at søge støtte andre steder. Tilbyd eventuelt en workshop om pulje- og fondsansøgning eller udarbejd en guide til, hvordan foreningerne kan hente sponsorater fra det lokale erhvervsliv.

Se eller henvis også foreningerne til CFSA's guide [Fundraising for frivillige sociale organisationer](#)

9. Når kommunen ikke får ansøgninger nok

Nogle kommuner har hvert år for få ansøgere til § 18-midlerne. Det kan både skyldes, at der ikke er kommet nok ansøgninger eller, at ansøgningerne ikke har været gode nok.

I sådanne tilfælde anbefaler vi, at I overvejer, om det skyldes den måde, I uddeler midler på, eller om beskrivelsen af de kriterier, der er for at søge, er god nok. Kig også på, om I skal forbedre jeres informations- og ansøgningsmateriale, eller om I skal kigge på jeres strategi for at nå ud til foreningerne. Inddrag jeres frivilligråd og foreningerne og spørg, hvordan I kan nå endnu brede ud i det lokale foreningsliv.

Har I midler i overskud, når I har uddelt § 18-midlerne, så brug dem til at styrke det lokale frivillige landskab og foreningslivet på tværs. Og brug dem til at skabe en god dialog med foreningerne om samarbejdet med jer som kommune.

10. Tænk i flere målgrupper og på tværs af kommunegrænser

Vi anbefaler, at I støtter en bred vifte af målgrupper og så mange foreninger og initiativer som muligt inden for jeres rammer. I bør dog også være opmærksomme på, at foreningerne kan have meget forskellige behov for økonomisk støtte – og at en ligelig deling af midler ikke nødvendigvis er en god idé. Vejledningen til Servicelovens § 18 lægger fx op til, at også mere løst organiserede netværk, grupper eller initiativer kan søge og få tildelt §18-støtte.

I kan også vælge at støtte initiativer, der går på tværs af kommunegrænser. Det kan være en fordel i de tilfælde, hvor borgere og sociale målgrupper inden for jeres kommune søger til foreningsaktiviteter eller foreningstilbud i større nabobyer.